

[Socialministeren.]

på dette område, når man samtidig fremsætter forslag om, at skatten skal nedsættes med 4 milliarder kr.

Til fru Tove Nielsen kan jeg sige, at jeg ikke er enig med hende i, at oplysningerne ikke var tydelige nok i de forrige lovforslag. Det står ganske klart, hvad ændringerne kostede, og det var splittet op efter, hvilket område det drejede sig om, om det var pensionstillæggene eller de 62-67-årige.

Der kommer et lovforslag fra finansministeren, hvis det ikke allerede er kommet, om en ændring af skatten.

Jeg skal ikke gøre flere bemærkninger til denne sag, men blot tilsige min velvillige bistand under udvalgsarbejdet.

Tastesen: Når jeg har bedt om ordet igen, skyldes det hr. Simonsen. I går fremsattes i folketinget lovforslag nr. 224, som har hr. Simonsen som medforslagsstiller. Forslaget går ud på skattelettelser på 4,3 milliarder kr. Nu har vi altså hørt, at hr. Simonsen på det sociale område ikke accepterer det hovedsynspunkt, som øvrige partier synes at have i dette spørgsmål, at vi må foretage ajourføringerne hos de pensionister, som har råd til det. Jeg kunne da få lyst til at spørge hr. Simonsen, som var modstander af den generelle forhøjelse til minimumspensionisterne, de fattige pensionister, sidste år: hvem skal det gå ud over på det sociale område, når det ikke er de pensionister, som er mest velsituerede, der må holde for, hvis vi skal spare i den sociale sektor?

Simonsen: Ja, jeg kan da godt starte med hr. Tastesen, men det har sådan set også relation til socialministerens bemærkninger, at man har svært ved at se logikken og sammenhængen mellem det skatteforslag, der er fremsat i går, og dette, at vi ikke vil følge regeringen i alle dens forslag til besparelser på pensionsområdet. For her er det nu ret enkelt. Hvis man bare slår tilbage i beretningen fra det politisk-økonomiske udvalgs

arbejde omkring spareforhandlingerne, fremgår det deraf, at det konservative folkeparti fremsatte forslag om besparelser på 4 milliarder kr., 3 milliarder i dette finansår, 4 milliarder kr. det næste finansår. Hvis man havde fulgt dette i dette ting, så ville der hermed have været dækning for det skatteforslag, som vi har fremsat. Det er baggrunden for det; det er det, der er vores politik.

Hvis man går i detaljer i dette spareforslag, vil man også læse under punkt 50, hvad vores forslag er til besparelser på pensionsområdet. Der står nemlig: Ændret folkepension for gifte kvinder på 62-67 år 35 mill. kr. i dette finansår og 70 mill. kr. i det næste finansår. Det er, hvad der i de 3 milliarder kr. i dette finansår indgår af besparelser på pensionsområdet, så jeg mener sådan set, at det er gjort fuldstændig klart; der kan ikke være nogen misforståelser.

Når hr. Tastesen taler om situationen fra sidste folketingsssamling, hvor vi stemte imod de generelle forhøjelser, og drager spørgsmålet om de fattige pensionister ind i billedet, vil jeg dertil sige, at det synes jeg ikke er en relevant måde at diskutere på. Det, der var sagen under denne diskussion, var, at den tidligere regering havde gennemført de ændringer i forhold til de foregående overenskomstforhandlinger, som denne regering fandt rimelige. Men så kom man fra den nuværende regerings side og gav noget oven i dette i folketingsssamlingen 1972-73, og da var vi nogle, bl. a. det konservative folkeparti, men tillige både venstre og det radikale venstre, der advarede mod denne ret store forhøjelse. Og når jeg drager det frem i dag, er det ligesom for at understrege, at det var måske ikke helt urimeligt, at vi advarede dengang, for havde man undladt at gennemføre den forhøjelse på det tidspunkt, så havde man også været i en anden situation, når man skulle til at se på, hvordan vi i øvrigt kan hente besparelser på statsbudgettet, og i hvor stor udstrækning dette da skal gøres.

Og så til de konkrete ting i selve lovfor-